

తీపికల్లు-గాంధీగారు-కృష్ణాపత్రిక

“తీపికల్లు పుష్టికర మని నమ్మువారు దానిని నిరభ్యంతరముగ త్రాగవచ్చు” నంటున్నది (౨౦-౮-౩౭) కృష్ణాపత్రిక.

వస్తుగుణం తెలసినవారనేకు లున్నారు. ప్రసక్తి వచ్చినప్పుడు, వారు, ఫలానా వస్తువు చాలా మంచి వంటారు. అయితే: ఇక వారు దానిని వాడి తీరవలసిన దేనా? లేక, అలా చెప్పేవారు దానిని వాడేవారే అయిత్రంటారని నిశ్చయం చేసేయ్యవలసిన దేనా?

మొగలాయీ పాదుషాల ప్రవృత్తిని మించిపోతున్నది. తీపికల్లు పుష్టికరం అని యెవరో చెప్పాలో, రాశాలో నూటిగా అది కృష్ణాపత్రిక చెబినో, కంటనో పడినది. పిడుగుపడ్డ ట్టుయి పోయింది; కాని గాంధీగారున్నా అలాగే చెప్పారు. మాట్లాడానికి వీలులేకపోయింది. అయితే, అక్కసు తీరలేదు. పైని చూపించిన మాట అనేసింది. అప్పటికి శృష్టి అయినది.

అనుకంపాజనక మైన అవస్థ యిది. మంచిచెడ్డలూ, సాధ్య సాధ్యాలూ యేర్పరించుకునే శక్తిని చేతులారా చంపుతున్నవాణి, విస్పన్న చెప్పినదే వేద మని నమ్మే పరప్రత్యయ నేయబుద్ధులకూ యిది సహజ మైన పరిణామం.

కాని, యిన్నాళ్లకీ, గాంధీగారే తీపికల్లు అంటే యిట్టపడ్డప్పుడు, వారి అడుగుజాడలకోసం వెతుక్కునే కృష్ణాపత్రిక మాత్రం యిట్టపడక యేం చేస్తుంది?

గాంధీగారు, చాలాకాలంనుంచే మద్యనిషేధాన్ని గురించి తీవ్రప్రచారం చేస్తున్నారు. ఆప్రచారం చేసేవారిలో, ప్రస్తుతం గాంధీగారికే ప్రాముఖ్యం యిప్పుడానికి మా కేమీ అక్షేపణ లేదు కాని అది మాసినప్పు డ్దలా “ఇలా కెయ్యడానికి వీరికి స్రమాణం యేమిటి? ఎందుకూ యీ వ్యర్థప్రయత్నాలూ?” అనిపిస్తూ వుంటుంది. నవ్వున్నూ వస్తుంది.

ఎంచేత నంటే? ఎటుచూసినా, సృష్టి అంతా ద్వంద్వధూయిష్టంగా వున్నది. సమగ్రాలు ప్రతిపాదించి, నెగించి, అమల్లో పెట్టడం యెవరికీ సాధ్యం కాదు. అది అలా జరిగిపోవలసినదే. కొమ్ములు తీరిగినవారేనా దానికి దాసోహం అనవలసినదే.

వ్యభిచారం ప్రపంచం అంతటా వున్నది. వారు త్రికాలజ్ఞాన సంపన్నులే కావచ్చును; కొందరు, కలిసి అలోచించి, శ్రీస్తుపురుషులకు వివాహబంధం యేర్పరిచారు. కెంటనో వ్యభిచారం వుట్టింది. వివాహబంధం యేర్పరచడంకల్లనే అది వుట్టింది. వివాహబంధంలో కట్టుబాట్లు యొక్కవ అయినకొద్దీ అది బిగిసిపోయింది. వివాహ బంధం వున్నంతకాలమూ అది వుంటుంది. ఇది తాతాచార్యులుగారి ముద్ర; కాని అది మంచి దని యెప్పుడూ యెవరూ చెప్పలేదు. చెప్పరు. వ్యభిచారంచేవారున్నా అది చెడ్డదనే అంగీకరిస్తారు. అయితే మానరు. మానలేరు. అలా అని దాన్నెవరూ ప్రోత్సహించరు.

చరు. ప్రోత్సహించలేరు. అది తిట్లు తింటూనూ వుంటుంది. లక్షణంగా జరుగుతూనూ వుంటుంది.

మద్యపానం యిలాంటి దేనా కాదు. దాన్ని, కొందరు నిషేధించారు. నిజమే; కాని చురికొందరు అది మనుష్యులకు విధి అన్నారు.

మద్యపానం ప్రపంచం అంతటా వున్నది. కర్మభూమి అని పింఛుకునే మన దేశంలోనూ యొక్కవగానే వున్నది.

మన పురాణేతిహాసాలు అడంగడుక్కి-పానవర్ణనలతో గుఱాళిస్తున్నాయి.

మన అలంకారికులూ, కవులూ మద్యపానం పూర్తిగా అంగీకరించడమే కాదు, విధిగా వుండాలన్నారు.

అయితే: ఇదంతా విగాసాలకు మరగినచారి ప్రలాపం అనవచ్చు; కాని, మనుష్యుడైన ప్రతివాడికీ మద్యపానం అగత్య మైన దని—చేసితీరవలసిందని ఆయుర్వేదం దృఢంగా విడిస్తున్నది.

మతాత్యయం అని వొక వ్యాధి. అది మద్యపానం వల్ల వుడుతుంది. చిత్రం యేమిటంటే? అచ్యూధి నిదానం చెబుతూనూ, చికిత్స చెబుతూనూ కూడా, ఆయుర్వేదం, మద్యపానం మానవద్దంటుంది.

మాధవకరుడు, తన మాధవనిచానంలో,

“విషంలో వున్న గుణాలే మద్యంలోనూ వున్నవి. మద్యాన్ని అతిగా వుచ్చుకుంటే మతాత్యయం అనే ఊగ్రవ్యాధి కలుగుతుంది. ౧. ఇంకే మంటే? స్వభావంకల్ల అన్నం యెలాంటివో మద్యం అలాంటిది. అన్నం యుక్తియుక్తంగా—అంటే మోతాదుగా భుజిస్తే అమృతం అవుతుంది. మోతాదు దాటితే రోగం వుట్టిస్తుంది. అలాగే మద్యమున్నూ ౨. ప్రాణికోటికీ అన్నమే ప్రాణం. అతిమాత్రంగా నేవిస్తే ఆ అన్నం ప్రాణాలు తీస్తుంది. విషం ప్రాణాలు తీస్తుంది. నిజమే; కాని మోతాదుగా నేవిస్తే అవిషం రసాయనం అయి ఆయువు, బలమూ వృద్ధిచేస్తుంది ౩.” అని చెప్పాడు.

ఇలా చెప్పి అత నూరుకోలేదు.

“విధి, మోతాదు, కాలమూ అనుసరించి అన్నం భుజిస్తే యెలా బలం కలుగుతుందో, అలాగే, మద్యం కూడా, విధి మోతాదు కాలమూ అనుసరించి నేవిస్తే అమృతోపమానం అవుతుంది. ౪. స్నిగ్ధాలైన భక్ష్యమాంసాలతోనూ, నిర్దుష్టం అయిన ఆన్నంతోనూ మద్యపానం చేస్తే ఆయువు, బలమూ, శరీరపుష్టి కలుగుతాయి. ౫. మద్యం విధిప్రకారం వుచ్చుకుంటే శరీరసౌందర్యమూ, మనస్వంతోషమూ, తేజస్సూ, పరాక్రమమూ కలుగుతాయి. ౬.”

ఇక్కడ “స్నిగ్ధాలైన భక్ష్యమాంసాలతోనూ, నిర్దుష్టం అయిన ఆన్నంతోనూ మద్యపానం చేస్తే” అంటే చాలా అరం వున్నది. ఆహారం వుచ్చుకోకుండా మద్యం వుచ్చుకోగోడారు. వుచ్చుకుంటే శరీరం కృశించి, రోగాలు వుడతాయి. కనక భోజనం గాని, ఉపాహారం గాని అయిన తరవాతనే మద్యపానం చెయ్యాలి. అలా

చేస్తే అవి సరిగా జీర్ణం అయి పైని చెప్పిన లాభాలు కలుగుతాయి. యువపియనులు యీవిధి ప్రకారమే మద్యనింపం చేస్తూ రస తిలుస్తున్నది. వెనక, వొకమాటు, ఎడనను “తిన్న మాంసపుముద్దులు జీర్ణం కావడానికే అంగ్లయులు మద్యపానం చేస్తూ” రస చెప్పాడు. దీని కనుగుణంగానే “ఆనూపజాంగలవనాంసాలు యథావిధిగానే వంటచెయ్యబడినా మద్యం సహాయం లేనిదే యెరగా జీర్ణం అవుతాయా?” అని వాగ్గుటు డడుగుతున్నాడు.

అయితే: మద్యపానం చేస్తే చుట్టూ కలుగుతుంది. ఎంత మాత్రమూ సందేహం లేదు; కాని అనుదానికి, మాధవకరణం, నాలుగు దశలు చెప్పాడు. వాటికి ప్రథమమదం, ద్వితీయమదం, తృతీయమదం, చతుర్థమదం అని పేరు. ప్రథమమదలక్షణం యేమిటంటే? “బుద్ధి వికసిస్తుంది. జ్ఞాపకశక్తి కామ్నశుంది. క్షీణి, సుఖనూ కలుగుతాయి. అన్న పాననిద్రలు ప్రీతిభాజనా లవుతాయి. చ్చది కేటస్పృహ, పాచాటస్పృహ, స్వరానికి సావత్వం కలుగుతుంది. అది (ప్రథమమదం) ఆతిరవ్యం అయినది.”

రెండు, మూడు, నాలుగు మదాలు మంచిన కావు. చెరువు చేస్తాయి. విధి, మోతాదూ, కాలమా గుర్తించి మద్యం వేసిస్తే ప్రథమమదం మాత్రమే కలుగుతుంది. అది కోరతగ్గదే. వెనక, నొకమాటు, మద్యపానానికి సంబంధించిన చర్చనచ్చినప్పుడు ముద్రాసు కౌన్సిలంలో యెజ్జిహ్యుటివు కౌన్సిలం మెంబరు (పేరు జ్ఞాపకం లేదు. యువపియను) మిరపాసం సౌఖ్యకరం అని చెప్పాడు. అది అయు ర్వేదసిద్ధాంతానికి అనుగుణంగానే వున్నది *

అయితే: గాంధీగారు. మద్యాన్ని తీసికొని, పుల్లకొల్లనీ విడతీస్తున్నారు. తీసికొని అంటేనే వారు ఇష్టపడుతున్నారు. పుల్లకొల్లనిని కలిగిస్తుంది దని దృఢంగా నిరసిస్తున్నారు.

కాని అయుర్వేదం మాస్తే యిది భ్రాంతిమూలంగా కనపడుతుంది. తీసి, పులుపూ అని విభేదం చెయ్యకుండా మద్యపానా న్యాన్నే ఇంతవరకూ తాము పూర్తిగా నిషేధిస్తూ వుండినా రుకనక, నిజం తెలిశాక మద్యనిషేధప్రచారం వదులుకుంటే బాగుండదు కనక, వాగు ఈయెత్తు యెత్తా రుకనకా ఘోషున్నది.

ఏమంటే? “మద్యంలో మధురాది సద్రసాలూ వున్నాయి; కాని అమ్మ (పులుపు) రసం ప్రధానమైంది. అష్టరసము కల మత్తువు లన్నిటికీ మద్యం మొదటిది” అని అయుర్వేదసిద్ధాంతం,

ఇంతకీ: “ముద్రాసుప్రభుత్వమువారు ప్రస్తుతము ఒక నేలము జిల్లాలో మాత్రము మద్యవిక్రయనిషేధమునకు పూనుకొనినారు. మహాత్ముడు సూచించినటుల మూడు సంవత్సరములలో గాకపోయినను, అయిదు సంవత్సరముల కైనను మద్యనిషేధమునకు రాష్ట్రవ్యాప్తి సిద్ధించితిరు” నంటున్నదే కృష్ణాపత్రిక? “తీసికొని పుష్పికర మని

* మద్యపానాన్ని, చరకశస్త్రులవాగ్గుటాలు, ఇంతకంటే దృఢంగా విధిస్తున్నాయి. అది వచ్చే సంగిలో సాకల్యంగా ప్రకటిస్తాము. సంపాదకుడు.

నమ్మువారు దానిని నిరర్థకం తరముగ ప్రోగవచ్చు”ననే కానికీ దీనికి సుమన్వయం యెలాగా?

తమ విమర్శకుల చక్కకా న్నునుపరిచి, రాజగోపాలాచారి గారు, నేలంజిల్లాలో తీసికొనిన సీసేధింపడం మాంతారా? వారు, నేలంజిల్లాలో ప్రవేశపెట్టబోయే కాక్కుక్రమంలో యీవిధేదం చూపించారా? గాంధీగారు తీసికొని విషయంలో చూపించే అనుకుల్యానికి అతివ్యాప్తి రాకుండా వుంటుంది దని కృష్ణాపత్రిక నమ్ముతున్నదా?

సాంబమూర్తి గారిని నెవపెట్టడాని కాదా?

“ఆంధ్రరాష్ట్రము నేడు జరూరగా కావలసియున్నది..... ప్రత్యేకాంధ్రరాష్ట్రము నేర్పాటు చేసేయెడల ఖర్చులు తగులబడె యగు నని ఇన్నాళ్లకు ౧౯౩౩ సం. రంంలో బానించే యెడల అవాదము నకు మనము చెవి యొగ్గజాలము. ఈ రాష్ట్రవిషయమై కాలయాపన చెయ్యక పీలైనంత త్వరలో శాసనసభ్యులు ఆలోచింపవలెను.”

ఇది డాక్టరు పట్టాభిసేతారామయ్య గారి ప్రకటన.

ఆంధ్రరాష్ట్రం కావాలని పట్టాభిసేతారామయ్య గారికి, నిజంగా, యింత అవేదన వున్నదా? ఉంటే యెప్పుడుంటే?

అదికాలంలో, వారు, ఆంధ్రోద్యమంలో పని చెయ్యడమూ, ఆంధ్రరాష్ట్రం కావాలని తీవ్ర ప్రచారకేం చెయ్యడమూ యెరుగుదుము; కాని తరవాత, వారు కౌంగ్రెసు మంపులో పడిపోయారు. అతీసిలో, వారికి, కౌంగ్రెసు పువ్యమం దగ్గర ఆంధ్రోద్యమమూ, సంపూర్ణస్వరాజ్యం యెడల ఆంధ్రరాష్ట్రం చంటిపిల్లల వుజలాటంగానూ నికృష్టంగానూ, అనూహనకరంగానూ కనపడ్డాయి.

అడుగు మోపడానికి కౌంగ్రెసు గుడారంలో కసిత వోటు దొరికింది మొదలు ఇప్పుటి దాకా వారి యీ దృష్టి మారిం దను కోడాని కెలాంటి సన్నివేశాలూ తటస్థం చేయలేదు.

అలాంటివా రిప్పు డిలాంటి ప్రకటన చెయ్యడం — ఇది చూసి దేశంలో యెంతో పంది పొంగిపోతున్నారు. అయితే: సాంబమూర్తి గారు, ప్రెసిడెన్సీ కాలేజీలో ఆర్డం లేని అవుపన్యాయం చేసే వుండకపోతే డాక్టరుగా రీప్రకటన చేసే వుండురా? ఇది సాంబమూర్తి గారిని నెవపెట్టడాని కాదా? రుజువు చెయ్యగలరా?

కాకపోతేనే మేము చాలా సంతోషిస్తాము. అయితే; డాక్టరు గారు ఆంతటితో వూరుకుంటే పనికిరాదు. వారు ఆంధ్రరాష్ట్రాన్ని గురించి ప్రజలలో ఆందోళన కేకపెట్టాలి. రాయలసీమ వ్యాప్తిని నిర్ణయించడం కాదు, అసీమనానిని కట్టనుఖాలు చెప్పి మాడగట్టుకు రావాలి. ప్రధానత్వంలో, రాయబారాలు చేసే సాఫల్యం కలిగించాలి.

డాక్టరు గారి శక్తి యెవరూ రెయగనిది కాదు. ఇంతే కానింత కంటే యెక్కువ పనులే వారు నిర్వహించగలరు.

అయితే: ఇందులో వొక చిక్కొన్నది. అది డాక్టరు గారికి బాగా తెలుసు. ఏమిటంటే? సంపూర్ణస్వరాజ్యోద్యమమూ, ఆంధ్రరాష్ట్రో